

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 80 0 К 001177 10 Кжж
Бања Лука, 01.6.2010. године

Врховни суд Републике Српске као трећестепени, у вијећу састављеном од судија Желимира Барића као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Д. Р., због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби Окружног тужиоца из Бијељине, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 001177 09 Кжж од 24.02.2010. године, у сједници вијећа којој су присуствовали, Републички тужилац Светлана Брковић, оптужени и његов бранилац, адвокат М. П. из Б. Л., донио је 01.6.2010. године

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба Окружног тужиоца, укида пресуда Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 001177 09 Кжж од 24.2.2010. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 001177 09 Кжж од 24.2.2010. године, оптужени Д. Р. је на основу члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст (у даљем тексту ЗКП – Пречишћени текст) ослобођен од оптужбе због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС).

На основу члана 100. став 1. ЗКП – Пречишћени текст одлучено је да трошкови кривичног поступка, те нужни издаци оптуженог и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава.

Оштећени С. Ж. је на основу члана 108. став 4. ЗКП – Пречишћени текст са имовинско-правним захтјевом упућен на парницу.

Против те пресуде благовремено је изјавио жалбу Окружни тужилац из Бијељине због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и погрешно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновно суђење Окружном суду у Бијељини.

Бранилац оптуженог поднио је одговор на жалбу у којем је предложио да се жалба Окружног тужиоца одбије као неоснована и побијана пресуда потврди.

На сједници вијећа Републички тужилац је изложила жалбу Окружног тужиоца и остала код навода и приједлога из жалбе, док је бранилац оптуженог изложио одговор на жалбу, остао код навода и приједлога из одговора, а што је подржао и оптужени.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбу и одговор браниоца на жалбу тужиоца, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Основано се у жалби Окружног тужиоца истиче, да је побијана пресуда извела погрешан закључак, да нема поузданих доказа да је оптужени починио кривично дјело угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС и да докази које је побијана пресуда цијенила нису оцјениени на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП – Пречишћени текст.

Наиме, побијана пресуда је закључак о томе да нема доказа да је оптужени кршио одредбу члана 49. тачка 5. Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима у БиХ (у даљем тексту: ЗООБС), извела на основу пропуста које налази у возњи оштећеног С. Ж., а који се како то произилази из образложења те пресуде огледају у томе да је оштећени возио брзином од 102 км/час која је већа за око 40 км од дозвољене брзине на том дијелу пута, да је био под утицајем алкохола од 2,45 промила, које стање одговара стању тешког пијанства, те да је возилом управљао без положеног возачког испита, па да је због поступања која су противна одредбама члана 172. став 1., 173., 174. став 1. и 2. и 44. став 1. ЗОБС-а на путевима у БиХ, саобраћајну незгоду проузроковао оштећени, а не оптужени. Такав закључак побијане пресуде, по оцјени овога суда, није правилан. Наиме, побијана пресуда потпуно занемарује чињеницу која је такође несумњиво утврђена у поступку који је претходио доношењу те пресуде, да се оптужени укључивао на магистрални пут Б.-Р. и да је сходно одредби члана 49. тачка 5. ЗООБС-а на путевима у БиХ, био дужан да пропусти сва возила која се крећу тим путем. Он тако није поступио, а побијана пресуда у томе не налази кршење наведене бланкетне одредбе, из чега произилази да она изведене доказе није оцјенила на начин прописан у одредби члана 295. став 2. ЗКП – Пречишћени текст, јер закључује, да кршење одредбе члана 49. тачка 5. ЗООБС-а, није у узрочној вези са насталом незгодом, већ да су пропусти оштећеног који се огледају у повредама бланкетних норми наведених на страни 4. образложења те пресуде у директној узрочној вези са настанком незгоде и посљедицама описаним у изреци побијане пресуде.

Побијана пресуда губи из вида, да пропусти једног учесника саобраћајне незгоде, не могу искључити одговорност другог учесника, уколико се и он није придржавао саобраћајних прописа.

На све те недостатке побијане пресуде у жалбеном основу побијања због погрешно утврђеног чињеничног стања, основано је указала жалба Окружног тужиоца.

Ваљало је стога ту жалбу уважити, побијану другостепену пресуду укинути на основу члана 329. став 1. тачка б) у вези са чланом 332. став 2. ЗКП – Пречишћени текст и предмет вратити другостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, другостепени суд ће поступити по упутама које су му дате овим рјешењем, изведене доказе ће оцјенити на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП – Пречишћени текст те донијети нову пресуду коју ће образложити на начин који прописује одредба члана 304. став 7. ЗКП – Пречишћени текст. Само ако тако поступи, другостепени суд ће моћи у овој кривично-правној ствари донијети правилну и закониту пресуду.

Записничар

Софија Рибич

Предсједник вијећа

Желимир Барич

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић